

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهر روز سورن
۱۴ سپتمبر ۲۰۲۱

طالبان با نقاب آمدند - تفکیک جنسیتی در افغانستان

همانطور که انتظار می رفت با روی کار آمدن طالبان در افغانستان تغییرات بسیاری در مناسبات تا کنونی این کشور در زمینه های سیاسی و اجتماعی و اقتصادی صورت خواهد گرفت. ماهیت ارتجاعی رژیم موجود از پیش هم شناخته شده بود و برای تشخیص آن نیازمند شمع سیاسی قوی نبودیم. صد البته بنابر همین ماهیت انتظار تشدید سرکوب زنان به طور کلی و پیگرد زنان مبارز و آزادیخواه می رفت. طالبان بنابر تفکرات و معتقدات ارتجاعی خود زنان و آزادی و حقوق انسانی آنان را دشمن شماره یک خود ارزیابی می کنند.

اعتراضات تا کنونی این زنان توسط عوامل طالبان شدیداً سرکوب شدند و بتازگی طرح تفکیک جنسیتی در دانشگاههای این کشور توسط پرده یا تخته اجرائی شده است. طالبان جهت تثبیت حاکمیت خود و جلب اعتماد بین المللی و پیشگیری از تحریم ها در گفتار به مردم این کشور (رو به جوامع بین المللی) در مورد احترام به حقوق زنان اطمینان خاطر می دهد و از سوی دیگر به سرکوب تظاهرات مسالمت آمیز زنان افغانستان می پردازد. تفکیک جنسیتی آغازی برای پروسه تشدید محرومیت ها و محدودیت ها برای این نیمه انسانی است.

زنان در این کشور و به ویژه در شهرهای بزرگ آن در طی دو دهه گذشته با مبارزات خود به حقوقی سیاسی و مدنی دست یافته اند که امروزه زیر ساتور مرتجعان حاکم قرار گرفته است. برای بخش روشنفکران و به ویژه استادان و دانشجویان در این کشور هجوم طالبانی به حوزه های علمی کاملاً مشخص بود هم از اینرو تعداد بسیار کمی از ثبت نام کنندگان در کلاسهای درس حاضر شده اند. بسیاری از استادان و دانشجویان این کشور پنهان شده و یا گریخته و راهی کشورهای دیگر شده اند.

در امتداد این واکنش ها برای گریز از زیر تیغ شمشیر طالبانی اما سمفونی مقاومت در بسیاری از نقاط این کشور به آرامی نواخته می شود. از پنجشیر گرفته تا کابل زمزمه اعتراضات شکل می گیرد و در پیشاپیش آنها زنان آزاده افغانستان قرار دارند. امید مبارزه و باور به توانائی های مردمی رفته رفته بالا گرفته است و حمایت های بین المللی آزادیخواهان و نیروهای دمکرات و مدافع حقوق زنان و دمکراسی می تواند بازوئی قدرتمند برای فشار به بنیادگرایان مرتجع حاکم باشد.

تردیدی نیست که در دو دهه گذشته و پس از هجوم امپریالیستها و اشغال افغانستان، دولتهای فاسدی در این کشور حاکم بوده اند و دستاوردهای سیاسی و مدنی مردمی بسادگی میسر نشده اند و هجوم طالبان به این دستاوردها بیش از هجوم آنان به نیروهای خارجی در این کشور بوده است. ترور دختران و حملات انتحاری به مدارس دختران و حتی زایشگاه، بیمارستان و بخش های زایمان، سنگسار زنان و بریدن سر آنها از روزمره ها بوده است. آنها امروز در حاکمیت هستند. هم شمشیر در دست دارند و هم قانون و مراکز قانونگذاری را در اختیار دارند.

سختگوی طالبان بتازگی از زنان خواسته اند که در خانه بمانند. قابل توجه این که در فاصله زمانی سقوط و ظهور مجدد طالبان در قدرت که قریب بیست سال می گذرد نسلی متولد شده و رشد کرده است که اساساً دوران پیشین طالبانی را نمی شناسد. برای این بخش بزرگ جامعه قواعد ارتجاعی حکومت طالبانی قابل فهم نیست. اگر چه بافتهای سنتی و مذهبی بسیار قوی در این جامعه را می شناسند اما آن را در حاشیه قدرت دیده اند. طبیعی است که در آینده نزدیک شاهد موجی از مقاومت در برابر حاکمان خواهیم بود همانطور که زنان آزاده و مبارز در بسیاری از نقاط این کشور بی پروا به اعتراض برخاسته اند. طالبان مدعی اند که با طالبان بیست سال گذشته تفاوت دارند و مدرن شده اند و تلاش دارند تا از غرب و افکار عمومی بین المللی دلربائی کند اما معیار عمل است و اقدامات سرکوبگرانه و جنایتبار این حاکمان از دید جهانیان پنهان نخواهد ماند.

از سوی دیگر کشورهای همسایه افغانستان و همچنین دول اروپائی به ویژه نگران موج جدید مهاجرت و پناهندگی از این کشور هستند. اردوخان در مرز ایران دیوار بتونی ساخته است و برخی از کشورهای همسایه افغانستان مرزهای خود را با افغانستان بسته اند. دول اروپائی به طور کلی با نادیده گرفتن قوانین رسمی پناهندگی تلاش می کنند تا این موج جدید را در همان محدوده کشورهای همسایه افغانستان نگاه دارند. کشورهای همسایه نیز در حال چانه زنی برای دریافت کمک های میلیاردی از اتحادیه اروپا هستند. استفاده ابزاری این دولتها از این موج می تواند فجایع انسانی در پی داشته باشد.

بهر روز سورن